

Colecția: *DESTINE CONTROVERSATE*

Coperta: Stelian BIGAN

Foto copertă: ziarul Libertatea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BOERESCU, DAN-SILVIU

Mihaela Runceanu. *Victima unei crime stranii, cu complicații erotice neștiute* / Dan-Silviu Boerescu. - București : Integral, 2017

Contine bibliografie

ISBN 978-606-992-022-0

78

821.135.1

© INTEGRAL, 2017

Editor: Costel POSTOLACHE

Tehnoredactor: Stelian BIGAN

Tipărit la Societatea Tipografică Filaret S.A.

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-992-022-0

MIHAELA RUNCEANU

**Victima unei crime stranii,
cu complicații erotice neștiute**

Alte titluri din colecție

„Călătoarele unei mame” / 113

„Înțeleaptă” / 115

„Mituri urbane și docu-drame” / 117

„Însoțite de consemnări din presă” / 119

Asasinatul a pionierului detectivului de misteriosi

Dacă poliția nu este înfațită... / 45

„Nu eu am ucis-o!” Plan de sacrificiu într-o complicație ecartată

“a criminală să sărbătoră opacii comuniști? O femeie moartă

Isabela și „Bătrânețea” ascunsă / 57

Blestemele garsonierelor din Drăguș, locul săracilor răzbunători

ale ardeiului, altă dubă atupă la înțelepciunea de crimă,

ce spune clareazații alesei / 97

Jubileul Mihaiei Runceanu – în mister la fel de mată

ca polimericul ei mușical. A fost, care, leștenă artista? / 115

INTEGRAL / 139

Mihaelea Runceanu
Cronica unei crimi stranii
Piesă teatrală, scrisă de Mihaelea Runceanu
Deschisă la Teatrul Național din București
BOARESCU, DAN-SIVIU
Mihaelea Runceanu. Victimă unei crimi stranii, cu complicații erotice neștiute / Dan-Siviu Boarescu. București, Imagine, 2017.
Colecție bibliografică în documente și documente
ISBN 978-606-992-022-0

78
821.035.2

*INTEGRAL, 2017

Autor: Corneli POSTOLEACHE
Tehnicii de redacție: Stelian BUGAN

Tipărită la impreună Tipografiea Milner S.A.

În cadrul unei crimi stranii, Mihaelea Runceanu, una dintre cele mai cunoscute și apreciate actrițe românești, este omorâtă. Aceasta este povestea ei, o poveste de dragoste și de moarte, de luptă și de învins, de speranță și de despojare, de viață și de moarte.

ISBN 978-606-992-022-0
INTEGRAL

Mihaeela Runceanu și partenera ei neștiută. Culisele unei morți stranii. Crimă cu multe semne
Mihaeela Runceanu și partenera ei neștiută.

Culisele unei morți stranii.

Crimă cu multe semne de întrebare / 7

Biografia standard a unui artist cuminte / 23

Asasinul a picat testul detectorului de minciuni!

Dar poligaful nu este infailibil... / 45

„Nu eu am ucis-o!” Pion de sacrificiu într-o complicată ecuație a crimei la sfârșitul epocii comuniste? O femeie numită Ivenia și „Răuwoitorul” anonim / 57

Blestemul garsonierei din Dristor, locul dulcilor zaiafeturi ale artistei. Alte dubii asupra tâlhăriei urmate de crimă.

Ce spun clarvăzătoarele / 97

Iubirile Mihaelei Runceanu – un mister la fel de mare ca palmaresul ei muzical. A fost, oare, lesbiană artista? / 115

Anexă / 129

Lămuriri bibliografice / 139

Dacă se aruncă într-o grămadă de lăstări,
Aș crede că sănătatea mea încetă.
Dacă se aruncă într-o grămadă de lăstări,
Când urmărești să te întoarcă în spate
Dacă se aruncă într-o grămadă de lăstări,

Mihaela Runcceanu și partenera ei neștiută. Culisele unei morți stranii. Crimă cu multe semne de întrebare

ale în momentul în care Mihaela Runcceanu și Lucian Mălărea, căsătoriți de patru ani, au plecat, în preajma petrecerii de nuntă, la un restaurant din București.

Suflare chiusă, care le exprima înțelegerile măsuțe pe care le-aveau, și Mihaela Runcceanu, unde ești... o boala de piele, o cravată, corintienă, nit de război, triumful de ovationare, Ce să fac, cum să-ți spun, că-mi lipsești. Fiindcă tu ai ales cel dintâi, N-am știut cum să-ți spun mai rămâi.

Cum se duc și se duc clipele, Cum răsar și apun stelele, De-aș avea un crâmpel dintr-o zi, Ti le-aș da poate când vei veni.

Compozitor: Mircea Cărtărescu (Rezumatul este cunoscut sub numele de "Dinu George").
De-ar fi să vîi, Aș crede că vîsez,
De-ar fi să vîi, Ce ne-am mai spune oare...

Si cum să speră,
Că voi mai fi cea de ieri,
Eu nu te-am uitat dar, vezi,
Te-am rătăcit prin gând.

De-ar fi să vii,
Aș crede că visez,
Mi-aș aminti,
Ce dor mi-a fost de tine.

Si te-aș ierta,
Oricât de greu ar părea,
Doar de nu mă vei iubi,
Atunci mai bine nu veni.

Cum se duc și se duc clipele,
Cum răsar și apun stelele,
De-aș avea un crâmpel dintr-o zi,
Ti le-aș da poate când vei veni.

De-ar fi să vii,
Aș crede că visez,
De-ar fi să vii,
Ce ne-am mai spune oare...

Si cum să speră,
Că voi mai fi cea de ieri,
Eu nu te-am uitat dar, vezi,
Te-am rătăcit prin gând.

De-ar fi să vii,
Aș crede că visez,
Mi-aș aminti,
Ce dor mi-a fost de tine.

Si te-aș ierta,
Oricât de greu ar părea,
Doar de nu mă vei iubi,
Atunci mai bine nu veni.

Artiștii par a fi victime predestinate ale Iсторiei, mai ales în momentele de cotitură ale acesteia. Ca și Ioan Luchian Mihalea, cântăreață și dascălul Mihaela Runceanu a plătit un preț uriaș pentru popularitatea și succesele sale.

Suflet chinuit, care la aproape 35 de ani încă nu-și găsise perechea, și trup la fel de chinuit, maltratat de o boală de piele, agravată și de tratamentul invaziv cu antibiotice și corticosteroizi, Mihaela nu se bucura aşa cum s-ar fi cuvînt de realizările sale de la finalul lunii octombrie 1989 – triumful de la mega-concertul de la Sala Radio, unde fusese ovationată minute în sir la scenă deschisă și, mai ales, apariția la Electrecord a discului-eveniment, cel de-al doilea vinil LP, „Pentru voi, muguri noi”, la care colaborase cu nume de referință ale scenei muzicale autohtone, precum compozitorii Marcel Dragomir („Fericirea are chipul tău”), Dinu Giurgiu și Eugen Mihăescu sau poetii George Tărnea și Dan Verona. Discul venea ca o încununare profesională meritată, după mai bine de un deceniu de carieră, începută spectaculos la Festivalul de la Mamaia din 1976, unde

câștigase Premiul I cu o melodie semnată de însuși George Grigoriu („De-ar fi fost să fiu”).

Plângând de emoție, Mihaela și-a sunat, la Buzău, părinții în seara zilei de 31 octombrie 1989, pentru a le împărtăși sentimentele sale. „Marți seară am vorbit cu ea la telefon. Plângerea de bucurie că i-a ieșit albumul. Cum spunea ea, dădea «apă la șoricei»... La un moment dat ne-a spus că sună cineva la ușă și a închis telefonul. Asta a fost ultima con vorbire”, își amintește Nicolae Runcceanu, tatăl Mihaelei. La ușă, sunase tocmai cel condamnat ulterior pentru asasinarea artistei. Daniel Cosmin Ștefănescu avea doar 21 de ani și era unul dintre furnizorii de casete VHS al grupului care se reunea periodic pentru vizionări la video în garsoniera Mihaelei Runcceanu din cartierul bucureștean Dristor, la parterul unui bloc altminteri cenușiu. (Cam 6-8-10 persoane se înghesuiau de două-trei ori pe săptămână în garsoniera artistei. Unele teorii ale conspirației susțin că Securitatea luase la ochi acest grup și că, având infiltrat un informator, ar fi monitorizat „discuțiile neprincipiale” care se purtau de obicei în cadrul întâlnirilor periodice, după analiza acestora considerând că ar fi avut un „caracter subversiv” și, în consecință, luând hotărârea stârpirii din față a posibilei mici rebeliuni, pentru a da un exemplu concludent și altora...)

În acea vreme, programul Televiziunii Române dura doar două ore, între 20.00 și 22.00, conținând un Telejurnal, un reportaj și un program de muzică și versuri patriotice, asta, când nu transmitea triumfalistele lucrările Congresului Partidului Comunist sau vreo Mare Adunare Populară prilejuită de o vizită de lucru a președintelui Republicii

Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu. În aceste condiții, era o practică obișnuită să procuri prin cine știe ce mijloace casetele video cu filme americane dublate de vocea inconfundabilă a Irinei Margareta Nistor și să-ți inviți prietenii sau cunoștințele la vizionarea lor, singurul divertisment posibil alături de meciurile Stelei în Cupa Campionilor Europeni sau urmărirea, prin intermediul unor antene-„lighean” improvizate, a programului de filme polițiște „Studio X” la televiziunea bulgară. (Îmi amintesc că, profesor stagiar fiind în Teleorman, la Roșiorii de Vede, aveam un grup de cunoștințe împreună cu care mă uitam la casete video, în casa lui „Je-Pe”, un inginer local. Eu făceam rost de majoritatea casetelor, prin mijlocirea unei colegi de catedră, o profesoară de română care le avea, provenind din confiscări, de la soțul ei, temutul colonel Pisică, comandantul Securității din zonă.)

Daniel Ștefănescu făcea oficial de furnizor VHS al grupului Mihaela Runcceanu cam de un de zile. O dată, la rugămintea unei cunoștințe comune, o aduse în mașina de la aeroport pe cântăreață, care se întorcea dintr-un turneu, dar astă nu îl transformase propriu-zis într-un prieten. Îl despărțeau de Mihaela vîrsta, cultura și destinul profesional. Nu că artistei i-ar fi displăcut să lucreze cu tinerii, căci, cu niște ani înainte, în toamna anului 1980, ea devenise profesoră la Școala Populară de Artă din București, avându-l corepetitor la aceeași clasă pe compozitorul Ionel Tudor. (Dintre cei care i-au fost elevi, conform Wikipedia, se numără viitoare vedete ale muzicii ușoare precum Silvia Dumitrescu, Marina Florea, Mădălina Manole, Carmen Trandafir, Nicola, Paula Mitrache, Gianina Olaru, Miki